

[Torben Lund]

rekommer mig at være ret betydelige forøgelser, der er tale om på en række felter.«

Jeg minder om, at da havde afgifterne ikke været reguleret i 12 år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 18.45.

Mødet udsat kl. 17.52

Mødet genoptaget kl. 18.45

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Forespørgsel nr. F 12:

Forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvilke oplysninger kan udenrigsministeren give om mulighederne for at få genoptaget forhandlingerne om de europæiske mellemdistanceraketter og regeringens undersøgelser af mulighederne for at få oprettet en atomvåbenfri zone i Norden?«

Af Lasse Budtz (S), m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 14/3 84. Fremme af forespørgslen vedtaget 20/3 84).

Begrundelse

Lasse Budtz (S):

Socialdemokratiet har anmodet om denne debat ved at stille en forespørgsel til udenrigsministeren dels for at søge en slags status på et meget kritisk tidspunkt, dels i håbet om, at vi i fællesskab kan tilrettelægge nogle hovedlinjer for dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Socialdemokratiet søger ingen konfrontation. Det er indlysende, at også vi ønsker det

bredest mulige samarbejde om en afspændings- og nedrustningspolitik, der kan gå hånd i hånd med vort medlemskab af NATO, som vi fortsat ikke ser noget alternativ til. Men vi har søgt debatten, også fordi det er en kendsgerning, at oprustningen aldrig har været mere omfattende end nu, fordi mulighederne for at nå frem til nedrustningsaftaler synes at være stærkt begrænsede, og fordi de to supermagter opruster i et omfang, som i hvert fald ikke synes at være i overensstemmelse med ønskerne hos folkene i de nationer, der er supermagternes allierede.

Det øgede antal våben på begge sider, i Øst såvel som i Vest, øger usikkerheden og skader sikkerheden i direkte modstrid med de erklærede motiveringer.

I USA har man præsenteret historiens største militærbudget, og Sovjets angst for at præsentere egne budgetter skal ikke forlede os til at tro, at oprustningen ikke er akkurat lige så stor i Øst.

I fuld alvor træffes forberedelser til en såkaldt stjernekrig, og forhandlinger om begrænsninger af kaprustning i det ydre rum afvises. Der er en voksende betænkelighed i Vesteuropa over den fortsatte opstilling af de vestlige mellemdistanceraketter. Dette kom til udtryk i bl.a. Holland for nylig og kommer også i stigende grad til udtryk i Italien. Samtidig øger Sovjet sin opstilling i et uhørt ansvarsløst omfang.

Der breder sig naturligt nok i mange partier og i mange befolkningsgrupper i Europa en følelse af, at vi simpelt hen ikke kan overlade udviklingen til supermagterne. Men hvad gør vi så? Kan og vil Europa påtage sig et nyt ansvar inden for en ny rolle?

Det er socialdemokratiets håb, at denne debat vil vise, at et flertal – og helst så stort som muligt – er parat til at anvise og anbefale en forstærket dansk afspændings- og nedrustningspolitik. Vor indflydelse er selvsagt begrænset, men sammen med andre kan vi gøre noget, partipolitisk og internationalt. Der er efter vor mening ikke noget alternativ til sameksistenspolitikken. En automatisk fortsættelse af terrorbalancen har vist sig blot at øge usikkerheden og modsætningsforholdene.

Det er ud fra sådanne tanker, socialdemokratiet søger samarbejde om en klar afspændings- og nedrustningspolitik. Det er derfor,